

ЛИСИЦАТА И ФАЗАНЪТ ТАТСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

Живеела в нашия край една лисица. Добре си живеела. Ала дошла старостта при нея и лисицата вече не можела да си набавя храна. По цели седмици не слагала късче месо в уста, а за пилешко забравила и да мисли.

И ето един ден лисицата видяла в горския гъсталак един фазан, кацнал на едно дърво.

Приближила се лисицата до дървото, където бил кацнал фазанът, и казала:

— Хей, фазане, хайде да се побратимим!

— Че къде се е чуло и видяло лисица да се побратимява с птици?
— отвърнал фазанът и се засмял.

— Повярвай ми, от чисто сърце ти предлагам — настояла лисицата.

— Ама как така, та нали ти си лисица, враг на птиците. Нима врагът може да стане брат?

Тогава хитрата лисица започнала да се кълне в паметта на дедите си.

Повярвал фазанът на клетвата на лисицата и се съгласил да се побратими с нея. Започнали да живеят братски. Фазанът подмамвал приятелите си на гости, а лисицата ги хващала и изяждала. Забравила за глада, надебеляла. И така се сдружили фазанът и лисицата, че дори нощем не се разделяли, сякаш са брат и сестра.

Но ето че една вечер лисицата казала на фазана:

— До немай-къде ми се иска да опитам пилаф!

— Нищо работа, мога да те заведа в една къща и да те нагостя с пилаф — отговорил фазанът.

На сутринта фазанът завел лисицата в една близка градина. Там, под сянката на дърветата, седели двама влюбени. Момъкът свирел на тара, а девойката пеела. До тях имало паница с пилаф. Фазанът накарал лисицата да се скрие в храстите, а сам прилетял при влюбените и кацнал до тях.

Девойката видяла фазана и помолила момъка да хванат красивата птица. Опитали се да уловят фазана, а той литнал и кацнал малко подалеч. Момъкът и девойката се затекли към него, а той пак прелетял на друго място. Докато преследвали фазана, влюбените тичали все подалеч. А лисицата в това време излязла от храста и изяла всичкия

пилаф. Като се наяла, обърнала лицата с дъното нагоре и избягала, а фазанът полетял след нея.

В това време момъкът и девойката се върнали на прежното си място и гледат: лицата преобърната. Повдигнали я, а тя празна — облизана до блясък.

— Не се огорчавай, мила — казал момъкът на девойката, — утре пак ще дойдем тук.

Те си отишли, а фазанът и лисицата си седят в къщи и се смеят, че толкова добре измамили влюбените.

Вечерта, когато приближавало време за сън, лисицата пак помолила фазана:

— Скъпи братко, заведи ме и утре да похапна пилаф.

— Добре — обеща фазанът.

Сутринта лисицата и фазанът поели към същото място. Лисицата се скрила в храстите, а фазанът отлетял при девойката и кацнал на рамото ѝ. Видял момъкът, че на рамото на девойката стои същата красива птица, грабнал една съчка от земята а я запратил към птицата! Фазанът литнал, а съчката улучила девойката в сляпото око. Девойката паднала и веднага умряла.

Дълго плакал момъкът над тялото на любимата си. Ала със сълзи не можеш да съживиш мъртвия! Изкопал гроб и погребал девойката. А за да не узнаят родителите ѝ кой е убиецът, момъкът тръгнал да скита по света.

Да оставим нещастния момък, да разкажем за лисицата... Лисицата излязла от храстите, спокойно изляла пилафа, захвърлила лицата в долчинката и се върнала в къщи.

Минавали дните. Фазанът и лисицата, както по-рано, живеели задружно. Фазанът хранел лисицата и в нищо не ѝ противоречал. Но една нощ се събудил и с ужас видял, че главата му се намира в устата на лисицата.

— Скъпа лисо, какво смяташ да правиш?! — извикал фазанът.

— Смятам да те изям — отговорила лисицата.

Фазанът започнал да я моли за пощада, но тя не искала и да го чуе. Тогава той казал:

— Спомни си всичко, което съм направил за теб, и ме пусни за миг. Искам само да те погледна, а сетне — яж ме!

Не издържала лисицата, пустила фазана, а той излетял и кацнал на едно дърво. Тогава хитрата лисица притичала под дървото и казала:

— Скъпи братко, не ме напускай. Накажи ме, но само не разкъсвай нашия съюз.

Фазанът изслушал думите на лисицата и предложил:

— Когато слънцето залезе зад планинските върхове, иди при разклона на пътя. Оттам прекарват едно стадо овце. Скрый се в храстите и постой малко там. Направиш ли, както ти казвам, пак ще бъдем приятели.

Лисицата се затекла към разклона, скрила се в храстите и заспала.

Настанала вечер, слънцето залязло зад планинските върхове и от планината заслизало стадото. Кучетата забелязали лисицата в храстите и се хвърлили към нея. Тя чула кучешки лай и търтила да бяга. Дотичала до гората, а кучетата не изостават. Тук лисицата видяла някаква дупка. Мушнала се вътре, а опашката си не успяла да скрие. Кучетата хванали лисицата за опашката и я задърпали. Дърпали, дърпали, откъснали ѝ опашката.

Кучетата се затекли след стадото, а лисицата още дълго се страхувала да излезе от дупката. Плачела и мислела: „Напразно постъпих така с фазана. За доброто трябва да се плаща с добро.“ Сетне решила: „Ще ида при фазана. Може би сега ще ми прости.“

Излязла от дупката и закретала към къщи.

А фазанът през това време стоял на дървото и видял всичко, което се случило с лисицата. Лисицата се домъкнала до къщи и гледа: фазанът стои на дървото и се смее.

— Как е работата, лисо? Защо плачеш?... О, да, кучетата ти откъснали опашката! Че как тъй?

— Ох, братко мой — отговаря лисицата. — Ти ми даде хубав урок. Вече няма да бъда такава, каквато бях, обещавам ти. И на всички лисици по света ще разкажа какво се случи с мен. Нека моето нещастие им послужи за поука.

— Разкажи, разкажи на всички — смее се фазанът.

— Братко, хайде отново да дружим — моли лисицата.

— Не, вече не — отговаря фазанът. — И по-рано знаех, че лисицата никога не може да бъде приятел на птиците. Но ти се закле в паметта на дедите си и аз ти повярвах. А ти... Ех, негоднице! Заради

теб убих девойката и обрекох момъка на скитане. А ти? С какво ми се отплати за всичко? Никога не бива да се дружи с врага. Сега аз няма да забравя това. Махай се оттук, докато не са те разкъсали кучетата!

И отишла старата злодейка лисицата в гората да умира от глад.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.